

A népjóléti miniszter elrendelte a kórház igazgató-főorvosi állásának végleges betöltését.

A polgármester ma táviratból kapott a népjóléti minisztertől, a köz-kórházban megüresedett állások betöltése ügyében. Táviratában elrendeli a miniszter, hogy a Boross József halálával megüresedett igazgató-főorvosi, illetve sebészosztály- orvosi állásokat pályázatok kiírása után haladéktalanul töltsse be a város.

A népjóléti miniszter távirati rendelete nagy meglepetést keltett a városban, mert hiszen ez a rendelet a kialakult szándékok radikális megváltoztatását jelenti. A polgármester ugyanis nem szándékozott beállítani dr. Boross József örökét, a kórházzal messzebbmenő tervei voltak. Ezért közvetlenül Boross József temetése után az igazgató-főorvosi tisztség ellátásával idiglenes minőségben a kórház rangidős osztály-orvosát, dr. Debre Pétert bízta meg és tovább folytatta a kórház-talán harcot a kórház egyemesítéséért, illetve államosításáért. Ez a harc eddig csak vereséget hozott a polgármester számára, a kultuszminisztériumban legutóbb kijelentették, hogy

a kórház államosításáról szó sem lehet, annak pedig, hogy az állam átvegye a kórház terheit az egyemesítéssel, leküzdhetetlen pénzügyi akadályai vannak.

A polgármester álláspontjával Siegeden is egyedül áll, aminek kétségtelen bizonyítéka volt a kórházi bizottság legutóbbi ülése. A bizottság minden tagja az egyemesítés ellen foglalt állást, mert nincs, nem lehet garancia arra, hogy az egyemesítés esetén a kórház kórház jellege épseben meg-

marad, ráadásul pedig egy száznegyvenezer lakosú nagy város a minden pillanatban rendelkezésre álló köz-kórház nem nélkülözheti. A kórházi bizottság legutóbbi ülése egyébként egy igen nyomós ellenérvel adott azok kezébe, akik a polgármesterrel szemben állnak a köz-kórházi harcban. Kiderült, hogy

a szegedi köz-kórház teljesen deficitmentes, a fentartás költségeit az utolsó fillérig fedezik az ápolási díjak,

a kórház fenntartása tehát a városra nézve nem jelent semmiféle megterhelést.

A népjóléti miniszter táviratával kapcsolatban megkérdeztük a polgármestert, hogy ezek után miként töltik be a kórházi állásokat. A polgármester érdeklődésünkre a következő meglepő választ adta:

— Mindenekelőtt felirunk a népjóléti miniszterhez, hogy módosítsa távirati rendelkezését és egyelőre az igazgató-főorvosi állás betöltését ne kívánja, mert az egyelőre a kórház átvételére vonatkozó memorandum a kultuszminisztériumban van, ahol eddig még nem intézték el. A memorandumban foglalt kérelem elintézéséig csupán a sebészosztály-orvosi állásra írjuk ki a pályázatot. Az új osztály-orvost a pályázók közül a főispán nevezi majd ki.

A polgármester — szerintünk — félreérti a miniszter távirati rendelkezését, mert abból határozatlanul kiolvasható az is, hogy a kórház egyemesítéséről szó sem lehet, különben nem ragaszkodna a népjóléti miniszter az igazgató-főorvosi állás betöltéséhez.

Kosztka Istvánt erős felindulásban elkövetett emberölésért négy évi fegyházra ítélték.

Budapest, július 15. A Kosztka-Valérián-pörben a budapesti törvényszék Langer-Íracs szerdán délután

hirdette ki az ítéletet, amely fölött a szokásos érdeklődő vitalközlések folynak. Először a

vádbeszédet mondja el Felföldy Elemér királyi ügyész.

— Valahogy az istennek nagy csapása szakadt ránk: megszoktuk a rosszat. Így van ez ennél a bűnpörnél is. En ügyész szavam súlyosságával mondom: nem történt csúdtud. Valérián alezredes nem követett el semmi olyant, amit a mai társadalom megvetne.

— A két család viszonyai ismeretese. Ismeretes, hogy Valérián alezredes és felesége boldog, nyugodt házasságot éltek, ezzel szemben a vádlottnak és feleségének családi élete nem volt boldog. A Valérián és Kosztka között fennálló barátságát erősítette és fokozta az, hogy Kosztka Londonban, Valérián pedig a Tátrába utazott. Kosztka és Valérián egyedül maradtak Budapesten. A vádlótól és az egy-mással való egybekelésről szóltak tervek. A vádlott nem sokára hazatért Londonból és ekkor a házasságuk között még nagyobb elhidegülés állott be, megszűnt közöttük a házközlés, megkezdődött a vádlott és felesége között a tárgyalások a vagyoni viszonyokról, a gyermekeiről, a lakásról, a válásról és közben a vádlott meg tudta, hogy felesége és Valérián alezredes között bizonyos kapcsolat van. Még bizonytalan előtte, hogy ez a kapcsolat milyen természetű, milyen intenzitású. A cselekmény előtt egy nappal az aszony nyitott és őszintén megmond mindent a férjének.

— A vádlott ekkor nem tesz mást, mint hogy telefonon értesítést ad Valériánról, aki kijelenti, hogy közte és Kosztka között semmi olyanról nincs szó, ami az asszonyt kompromittálhatná és erre becsületesen azt adja.

— A felvonult tanúk mind azt igazolták, hogy Valérián becsületes, korrekt ember volt, ak becsületesen nem adta anélkül, hogy azt ne is tartotta

vádbeszédet

volna meg. Valérián tehát nem adta becsületesen azt, hogy nem fog többet még telefon utján sem érintkezni Kosztkával. De különben is az az ember, aki hátulról, orozva őt, az elvesztette a jogát, hogy mások becsületét lelemezze.

— Bár paradoxonnak hangzik, mégis ki kell jelentenem, hogy a vádlott szerencséje, hogy Valérián meghalt és hogy a holtak ajka örökre elnémult. De a mai os seb hangos-n kiált. Hivatkozom kell az elhangzott tanuallomásokra. Ezekből bizonyos, hogy a vádlott lövése váratlanul érte Valériánt. Hogy is lehet erős felindulásban elkövetett emberölésről beszélni, ha nem is látta a vádlott a sértettet, nem is beszélt vele. Hiányzik e. ennyit az erős felindulásnak egyik igen súlyos kritériuma: a tett azonnali végrehajtása. Mindezek alapján indokolni látnak azt kéri, méltóztatassék a vádlottat a büntetőtörvénykönyv 279 §-ában meghatározott és ugyanezen paragrafus szerint minősülő szándékos emberölés büntetében büntőnek kimondani. A vádlott büntetlen előélete, minthogy közhivatalkorai van szó, nem tekinthető enyhítő körülménnyel. Nem enyhítő körülmény egyáltalában, hogy a vádlott indulatos természetű, hiszen kultúrterben az ilyen ösztönei fölött uralkodni szokott. Súlyosbító a tett elkövetésének módja. Nevezetesen az, hogy hátulról, orozva őt.

A védőbeszéd előtt a magánfél képviselője,

dr. Ulain Ferenc

szólt fel. Kijelenti, hogy csak korlátozott körűt szólhat fel, mint ahogy összetett kezekkel hallgatta a tárgyalás egész lefolyását, az őze egy fenntartja kártérítési igényét, de azokat nem a büntetőbíró előtt, hanem megfelelő fórumok előtt fogja érvényesíteni.

A védőbeszéd.

Ezután dr. Dösy Géza védő kezd meg védőbeszédet.

— A védő azt állítja, hogy divat az

köze sincs a védelemhez, de semmi köze sincs ahhoz az emberi típusokhoz sem, amelyet ő képvisel.

— Azt vetelte szemünkre az ügyész ur, hogy romantikát csinálunk az ügyből. Nem áll! Ezt az ügyet elfogulatlanul kell elbírálni, kihámozva minden mellékkörülményt köntösből és kihámozás után annál kevésbé lesz ellenszenves, annál inkább lesz érthető és megbecsülhető, ami történt. Nem akarom a tényállást újból részletesen elmondani, hiszen annak minden részlete bőségesen ismerhető vált a kétnapos főtárgyaláson. Aki ismeri az életet, az tudja, hogy a hőrszietben a megcsalás bizonytalansága mérgezőbb a biztos tudatnál. A bizonytalanság érzése az, amely nem engedie Kosztkát éjjelről éjjelre aludni. Vergődött, hánykolódott ebben a lelki állapotban. Az ilyen állapotban megőrülök az ember lelki ereje és különösen az olyan lélek, amely olyan egyénben lakozik, mint Kosztka.

— Az ügyész ur szerint védelem hátulról, orozva lötte le Valériánt. Nem olyan fából van faragva dr. Kosztka István, hogy hátulról orozva löjjön, az orvosszakértők nyitott megmondották, hogy Kosztka a lövés pillanatában szemben állt Valériánnal. A vádhatóságnak nincs tárgyi és történelmi bizonyítéka arra, hogy Kosztka gyávan, orozva támadta volna meg Valériánt. Véleményem szerint az erős felindulás iskolapéldájával állunk szemben. Közömbös, hogy a valóságban úgy volt-e a dolog, ahogy ő hitte, a lényeges az,

Az ítélet hirdetés.

Egynegyed egy óra, amikor végre feltűnik a folyosón Langer elnök alakja, mögötte a szavazóbírák. Felgyulladnak az összes villanylámpák a teremben.

Sarga arccal, remegő térdekkel jön be a terembe Kosztka István és a bíróság elé áll.

— Kihirdetem a törvényszék ítéletét, — csap fel a néma csendben az elnök szava.

— A magyar állam nevében a büntetőtörvényeszk szándékos emberölés büntetével terhelt Kosztka István büntetésében a következőképpen ítélt:

— Kosztka István 42 éves római katolikus vallású, pénzügyi főtanácsos, budapesti születésű magyar állampolgár büntös a Btk. 279. szakaszába ütköző, a Btk. 281. szakaszának 1. bekezdése szerint minősülő erős felindu-

Az ítélet indokolása.

Langer elnök ismerteti az indokolást. — Vádlott beismerése alapján és a tanúk vallomásából is kétségtől bizonyosodott, hogy Kosztka István közvetlen közelből lötte Valérián Zeigmond alezredesre. A büntetés kiszabásánál figyelembe kellett venni a sértett jellemrajzát is, amely nem volt közömbös az ítélet kiszabásánál. Sértettől megállapította a törvényszék, hogy feltétlenül jellemes, nyugodt ember volt, aki mindvégig jó családi életet élt és magaviselete a józanság határait és a házassági kötelezettségeket sohasem sérteítte. Ezzel szemben a vádlott dr. Kosztka István ingerlékeny, hirtelen ember.

Az indokolás ezután áttér a gyilkosságot megelőző napok eseményeinek ismertetésére. Kosztka elkeseredését még jobban fokozta az az elszólás, melyet a gyermek tesz apja előtt. Nincs azonban adat arra, hogy a gyermek szavainak, vagy a cseledek pietykájának komoly alapja volna, ám még kevesebb adat van arról, hogy a sértett és a vádlott felesége között a társadalmi formák között meg nem engedett viszony lett volna.

Az indokolás ezután áttér a telefonbeszélgetés ismertetésére. Vitan felül áll, hogy a kihallgatott telefonbeszélgetés volt vádlott további cselekedeteinek indító oka. A bíróság a beszélgetés tartalmát a vádlott előadásából ismeri és fogadta el. Vallomásának minden pontját a királyi törvényszék, mert vádlottnak módjában lett volna olyan ellenőrizhetetlen és tanak által meg nem cáfolható adatokat is védekezésül felhozni, amelyek esetleg enyhítették volna tettét. A bíróság mérlegelés tárgyává tette, hogy vádlott erős felindulásának oka rossz családi élete volt. Viszont figyelembe kellett venni azt is, hogy Kosztka István sértett fele-

hogy ő valóságnak tudta és aszerint cselekedett.

— Az ügyész ur foglalkozott az enyhítő és súlyosító körülményekkel. Enyhítő körülmények fennforgását nem ismerle el, de megdöntötte a vádlott igazoltságát. Súlyosító, nagyon súlyosító körülménynek mondotta, hogy a vádlott hátulról orozva őt.

— A szakorvosi vélemény maga az enyhítő körülmények egész sorozata. Ami pedig az ügyész urnak az orozva gyilkosságra vonatkozó kijelentését illeti, erre nézve sem a vizsgálat, sem a nyomozás, sem a főtárgyalás semmiféle támpontot nem nyújtott. Kérek az anyagi igazságnak megfelelő ítéletet.

A védőbeszéd elhangzása után nagy mozgás támadt a teremben, mert Langer elnök maga elé szólította Kosztka Istvánt és megkérdezte, mit tud még védelmére felhozni azokon felül, amiket védője már előadott.

— Csak azt akarom megjegyezni, hogyha Valériánnal csak egy félórát később találkoztam, tagadhatatlanul másként történt volna ez a dolog. Talán kihívtam volna párbeszédre, talán benyújtottam volna a vádlókeresetet. Végtelenül sajnálom, hogy Valérián nincs már az élek sorában, végtelenül sajnálom, hogy a dolgok ilyen fordulatot vettek.

Kihirdette a bírósági jegyző, hogy a bíróság pontban 12 órakor hirdeti ki ítéletét.

A törvényszék folyosói zivajgó emberekkel telnek meg, senkinek távozik, mindenki izgatottan várja az ítéletet.

lásban elkövetett emberölés büntetéseben, amelyet azáltal követett el, hogy 1924 szeptember 30-án este 10 óra tájban, a Rövid Szilárd utcában Valérián Zsigmond huszárezredesét ismétlődő pisztolyával szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal megölte.

Ezért a büntetőtörvényeszk Kosztka Istvánt a büntetőtörvénykönyv 281-ik szakaszának 1. pontja szerint a büntetőtörvénykönyv 289-ik szakaszának alapján négy évi fegyházra, mint főbüntetésre és tíz évi hivatalvesztésre, mint mellékbüntetésre ítélt.

A királyi büntetőtörvényeszk a szabadságvesztésből a vizsgálati fogsággal kilenc hónapot kitöltőnek vesz. Egyben kötelezi Kosztka Istvánt az ügyben eddig felmerült büntügyi költések megfizetésére. A bűnjeleket a királyi törvényszék elkobozni rendeli.

leségét férjétől és élettársától fosztotta meg.

Az ügyész is, a védő is felebbesz. Az indokolás befejeztével az ügyész emelkedik szólásra és felebbeszélt jelent be azért, mert a bíróság a vádlott cselekményét a vádlott előlőben minősítette és felebbeszélt jelent be az ítélet súlyosbításáért is.

Dr. Dösy (Kosztka védője): Tisztelettel felebbszék először azért, mert a bíróság tulnyomó és jelentős enyhítő szabadságot nem alkalmazta. Azután felebbszék az ítélet súlyossága miatt is.

Az ügyész kéri Kosztka további fogvatartásának elrendelését.

Dösy védő pedig szabadsábra helyezésére tesz indítványt.

A bíróság rövid tanácskozás után meghosszabbította a vádlott vizsgálati fogságát.

Az ügyész tudomásul veszi a bíróság döntését, Dösy védő ellenben fel-folyamodást jelent be.

Ezzel délután félkettőkor befejeződött a Kosztka-pör tárgyalása.

Kétszeresére emelik Amundsen nemzeti ajándékát. Bécsből jelentik: Oslói jelentés szerint a norvég törvényhozás tegnap vita nélkül két szavazattal ellenében elfogadta azt az indítványt, amelynek értelmében az Amundsennek adott évi nemzeti ajándék összegét 6000 koronáról felemelik 12.000 norvég koronára.

Ifjúsági könyvek
gazdag választéka a
Délmagyarország
kölcönkönyvtárban, Dugonics tér 11. sz.
T e e f o n 306